

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniae Agrippinae, 1707

Q. 104. Qualis debeat esse circumstantia, cujus ignorantia vel error possit invalidare votum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42515

quia putavit in ea esse procacem puellam, sed error fuit, nam puella talis prius eò veni post mensem, hic Adolescens tenetur votum ad vitandam domum illam, quia executio votum complectebatur successionem temporis per integrum annum, ergo obligat pro ea parte, pro qua verificatur causa finalis ipsius, quæ est præsentis procacis puellæ in ea domo. *Confirmatur*: Qui voverat per totum annum emanere, ita ut velle emanere nunc ob causam nunc præsentem ob futuram autem causam vellet emanere sequenti tempore, ergo cum sequenti tempore causa subsistat, etiam subsistit votum. Vide dicendum à num. 406.

376 §. 6. Sponsa putat se teneri Sponso revelando tactus illicitos cum alio habitos, quia autem ipsa valde pudet, vover Religiosum Statum ingredere ne id revelare cogatur: *Dico* votum esse nullum quia est error circa finem & motivum: Si tamen ex devotione & affectu vovisset Religionem, erronea illa persuasio obligationis hoc tantum effecisset, ut citius & libentius voveret, votum valere.

377 Q. 104. *Qualis debeat esse circumstantia cujus ignorantia vel error possit invalidare votum*
 R. §. I. Debet esse magni momenti; quando autem & qualis illa fit, iudicio prudentum relinquuntur. *Mol. & Gob. T. 9. n. 55.* dant hanc regulam, si ignorantia sit talis circumstantia, quæ homines similis conditionis solet à vovendo retrahere, censendum est hunc voventem non teneri voto, quia censendum est non voluisse se aliter obligare, quàm soleant alii suæ ætatis, sexûs, conditionis; si verò non potest constare, quid homines similes in tali casu soleant facere, tunc quoties vovens potest ex aliquo suo actu aut ex fine voti verosimiliter conjicere

dum promisit, ita fuisse actu constitutum, ut promissurus non fuisset, si circumstantiæ illæ cognitæ fuissent, liberandus est obligatione: hinc

§. 2. Cajus lustrans Carthusiam recreatur ³⁷⁸
 silentio & modestiâ Religiosorum, ideóque vovet ingredi, putat tamen illos, sicut alios, vesci carnibus: *Dico*, non obligari voto, quia est error circa circumstantiam magni momenti. Similiter Titius vovet huic pauperi dare eleemosynam, quem postea rescit esse improbum, hinc vellet non dare: *Dico*, teneri dare, quia circumstantia improbitatis ab eo ignorata censi debet parvi momenti, cum improbo æquè ac probò fieri possit eleemosyna. *Nec obstat*, quòd non vovisset, si scivisset esse improbum, nam nihilominus vovit nesciens esse improbum; imò quamvis dixisset, *non voverem, si scirem esse improbum*, tamen si absolute vovit, tenetur; è contrà si dixisset: *Voveo, si sit probus, non voveo, si sit improbus*, non teneretur, quia votum ipsum fuisset conditionatum, nec substitisset non subsistente conditione. *Illf. T. 5. 37, n. 84. §. 3. Cajet. Sot. Vasq. Sanch. Baldell. & Ovid. 1. 2. Controv. 3. p. 7. n. 93.* docent votum non esse irritum, quamvis circumstantia etiam magni momenti fuerit ignorata, si rei promissæ erat intrinseca, quia habuit animum vovendi omne id, quod rei promissæ erat intrinsecum; hinc *inferunt* voventem omni die Veneris jejunare, etiam teneri, si Natalis Domini in diem Veneris incidat, uti dicitur iterum num. 438.

Q. 105. *An plena libertas requiratur ad omne votum.* ³⁸⁰

R. Affirmativè, qualis nempe requiritur ad peccandum mortaliter; & hoc insinuat *Glosa* in Cap. *Mulier*, 32. q. 2. dicens, quòd libertas sufficiens, ut diabolo devincti simus, sufficiat etiam,

ut